

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' • ΧΡΟΝΟΣ 38ος • ΤΕΥΧΟΣ 167 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2013

Επαναλειτουργεί το Κοινοτικό μας Κατάστημα

Η πινακίδα με την επωνυμία του μαγαζιού.

Εικόνα από την πλατεία της αγοράς που είναι για κουβεντο-λόι, ρήξιμο ξαριών, πρέφας, ουζάκι και κεράσματα.

Έναν αέρα αισιοδοξίας για την επικοινωνιακή ζωή του χωριού μας φέρνει η εκ νέου λειτουργία του κοινοτικού καταστήματος με τη μεγάλη αίθουσα, την ωραία πλατεία και τα δεμένα με τη ζωή των κατοίκων πλατάνια.

Μισθώτρια αναδείχθηκε η κοντοχωριανή μας (κατάγεται από τη Δρέμισα) Παναγιώτα Καπετανάκη που θα το λειτουργεί με τη βοήθεια των τριών αγοριών της.

Η επωνυμία της επιχείρησης είναι **Koukou-vista** και θα είναι ανοιχτή **Χειμώνα-Καλοκαίρι** ως καφετέρια που θα προσφέρει καφέ, αναψυκτικά, ποτά, γλυκά και ως εστιατόριο-ψησταριά.

Κυρίως όμως θα είναι ένας ζεστός χώρος καφενείου που ταιριάζει πολύ στο χαρακτήρα των Κουκουβιστιανών γιατί τους θυμίζει τις ξύλινες καρέκλες, την ξυλόσομπα στο

κέντρο, τη χόβολη που ψηνόταν ο αρωματικός καφές ανάμεικτος με ρεβύθι. Η επαναλειτουργία του καταστήματος έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από τους συμπατριώτες μας κατά το γιορτινό τριήμερο της Αγίας Τριάδας που το χωριό έσφυζε από ζωή και οι Καλοσκοπίτες έδωσαν εντυπωσιακό παρών όπου τόσο η κ. Καπετανάκη όσο και οι συνεργάτες της πρόθυμα και πρόσχαρα μας εξυπηρέτησαν.

Έτσι τώρα το χωριό μας διαθέτει τρεις ταβέρνες πολύ καλές οι οποίες μπορούν να εξυπηρετήσουν και τους πιο απαιτητικούς πελάτες. Αξίζουν όλοι την υποστήριξη μας αλλά και αυτοί θα πρέπει να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για υψηλού επιπέδου υπηρεσίες.

Τα χάλια των δρόμων μας

Πρέπει να ομολογήσουμε ότι κάνουμε πολλά. Τα τελευταία χρόνια έγιναν πολλά για να δείξουμε ότι σεβόμαστε τον τόπο που μας παρέδωσαν οι πρόγονοί μας. Το Τοπικό Συμβούλιο με τη λιγοστή βοήθεια από τη Δημαρχία έχει κατορθώσει να αποκαθιστά πολλά λειτουργικά προβλήματα. Άνοιγμα κάθε χρόνο του Κεφαλαύλακου, ξεχορτάρισμα των δρόμων, αντικατάσταση φθαρμένων λαμπτήρων φωτισμού, μετατροπή δυο χωματερών σε πράσινο τοπίο κ.λπ.

Από την άλλη πλευρά πολλά νέα παιδιά, παρά το γεγονός ότι η κρίση έφερε τα πάνω κάτω στις ζωές πολλών δικών μας ανθρώπων, προσπαθούν εθελοντικά να ανοίξουν μονοπάτια και να κάνουν ότι μπορούν να κρατήσουν καθαρό το χωριό. Μακάρι να μπορούσαν στον τόπο των γονιών τους να δημιουργήσουν δουλειές με μέλλον.

Εκεί όμως που βρισκόμαστε σε απελπιστική κατάσταση είναι οι δρόμοι του χωριού μας.

Οι συνεχείς υποδείξεις της εφημερίδας και τα υπομνήματα του προέδρου απευθύνονται σε "ώτα μη ακουώντων". Τούτο ανάγκασε τον πρόεδρό μας να καλέσει της ημέρες του πανηγυριού τον Δήμαρχο μας Ν. Φουσέκη και τον αντιδήμαρχο Αθαν. Μανανά και μαζί και οι τρεις επισκέφθηκαν όλους τους δρόμους του χωριού. (προς Παναγιά, Στρογγυλό, Αγιαννάκη). **Τί διαπίστωσαν; Ότι έχουν το μαύρο τους το χάλι. Υποσχέθηκαν ότι θα τους τακτοποιήσουν. Πότε; Μην τα θέλετε όλα μαζεμένα. Άλλη φορά θα τα πούμε...**

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ

Ο κίνδυνος για την εκδήλωση πυρκαϊών κατά τους θερινούς μήνες είναι εξαιρετικά αυξημένος. Οι υψηλές θερμοκρασίες και ο ξηρός, θερμός λίβας που συχνά το καλοκαίρι επισκέπτεται το χωριό μπορούν να προκαλέσουν τεράστιες καταστροφές, που δόξα το Θεό, ο τόπος μας δεν έχει γνωρίσει.

Όσοι θα βρισκόμαστε στο χωριό το καλοκαίρι θα πρέπει διαρκώς να αγρυπνούμε διότι το κράτος μας δεν διαθέτει μέσα και υλικά αντιμετώπισης. Αλλά και δεν πρέπει να τα περιμένουμε όλα από αυτό.

Ευθύνη του καθένας μας είναι να προστατεύουμε το φυσικό μας πλούτο και τις περιουσίες μας.

Για το θέμα μας ο Πρόεδρος μας κοινοποίησε την ακόλουθη ανακοίνωση:

ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ 26-05-2013

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται οι δημότες της Τοπικής Κοινότητας Καλοσκοπής να προβούν στην αποψίλωση και απομάκρυνση χόρτων από το οικόπεδό τους, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας του Ν.3852/2010 άρθρο 94 παρ. 1 αρθ. 26, εντός προθεσμίας είκοσι ημερών από την ημερομηνία της ανακοίνωσης.

Μετά την παρέλευση της παρακάτω προθεσμίας η αρμόδια Υπηρεσία του Δήμου Δελφών θα προβεί στον καθαρισμό του και θα σας χρεώσει τα έξοδα καθαρισμού σύμφωνα με το νόμο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΑΜΠΑΣ

Τί γίνεται με το δρόμο προς το Οινοχώρι;

Επανειλημμένα έχουμε επισημάνει τον κίνδυνο που διατρέχουν όσοι μετακινούνται στο δρόμο προς την Λαμία μέσω Οινοχωρίου, όπου στη θέση Ψηλή Ράχη έχει δημιουργηθεί σοβαρή κατολίσθηση και σε λίγο θα είναι αδύνατη η διέλευση.

Για ένα τόσο σοβαρό θέμα ο πρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπής συνεχώς ενοχλεί τους αρμοδίους οι οποίοι όχι μόνο δεν έχουν μεριμνήσει για την αποκατάσταση της συνεχώς αυξανόμενης κατολίσθησης αλλά ούτε και μέτρα ασφαλείας έλαβαν για ενημέρωση των διερχομένων (ΠΡΟΣΟΧΗ - ΚΙΝΔΥΝΟΣ!)

Εορτασμοί και Πανηγύρια του τριμήνου Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος

Παρά την κρίση που μας τα έκανε άνω κάτω μεγάλες ανάσες αισιοδοξίας μας έδωσαν οι παρακάτω εορταστικές ημέρες.

Πάσχα 5/5/2013

Όσοι εξόρμησαν προς το χωριό τις ημέρες του Πάσχα έχουν πολλά να θυμούνται. Η άνοιξη στο μεγαλείο της. Άνοιξε η ψυχή μας. Η εκκλησία μας γεμάτη όλα τα βράδια της Μ. Εβδομάδας.

Η περιφορά του επιταφίου, Κακοτράχη - Αγορά - Εκκλησία συνοδεύτηκε από πλήθος κόσμου που με αναμμένα τα κεριά τους ακολούθησαν όλη τη διαδρομή με μεγάλη συγκίνηση. Το Χριστός Ανέστη από τον Παπακώστα και τους ψάλτες έγινε έξω στην πλατεία.

Λάκκοι για το ψήσιμο των αρνιών στήθηκαν αρκετοί. Ο μεγάλος όμως λάκκος στο Τσωνέικο οικόπεδο με το τραπέζι για τα κεράσματα θύμιζε κέφι άλλων εποχών.

Ευχόμαστε του χρόνου ο εορτασμός να είναι με καλύτερες συνθήκες και πιο λαμπριάτικος.

Συλλεiturγο: Πάντα είναι λαμπρός ο εορτασμός την παραμονή της εορτής του πολιούχου μας Αγίου Γεωργίου. Συλλειτουργούν με το δικό μας ιερέα ιερείς από τη γύρω περιοχή. Φέτος συλλειτουργός του ήταν ο Παπακώστας των Καστελλίων. Μας ετίμησε μάλιστα και ο αντιδήμαρχος Αθανάσιος Μανανάς. Ανήμερα της εορτής ο Σύνδεσμός μας προσέφερε γλυκά και αναψυκτικά στους παρεβρισκόμενους μετά τον εκκλησιασμό.

Κωνσταντίνου & Ελένης

Την ημέρα της μνήμης των αγίων Κων/νου και Ελένης, 21 Μαΐου γιορτάσαμε πολλοί προσκυνητές στο εξωκλήσι στο Κεφαλόβρυσο. Ο παπα-Κώστας με τους ψάλτες μας χάρισαν ωραίες ψαλμωδίες μέσα στην πανέμορφη ανοιξιάτικη ατμόσφαιρα.

Το πανηγύρι της Αγίας Τριάδας

Ένας οριακός σταθμός ήταν πάντα το πανηγύρι της Αγίας Τριάδας για το χωριό μας. Το περίμεναν με λαχτάρα τόσο οι χωριανοί μας όσο και οι κάτοικοι των γύρω χωριών για να χαρούν

Η μοναδική παραδοσιακή παρουσία του πανηγυριού ήταν ο Παναγιώτης Βλάχος, που παρά τα 90 του χρόνια εξακολουθεί να κρατάει τα πρωτεία στο καλό ψήσιμο του αρνιού.

την πανηγυρική και εορταστική ημέρα που όλοι θα τραγουδούσαν, θα χόρευαν, γιατί όλοι ήταν συνδεδεμένοι με πολλές χάρες και χαρές.

Φέτος ο χαρακτήρας του πανηγυριού έδειξε αλλοιωμένος. Ο κόσμος ήταν μειωμένος αλλά και συγκρατημένος.

Δεν περιμέναμε βέβαια να δούμε άλογα σελωμένα με κεντητές κουβέρτες να περιβάλλουν το γύρω χώρο, ούτε όμορφες κοπέλες και γυναίκες ντυμένες με τις καλύτερες φορεσιές. Ούτε νέα παιδιά με τη λεβέντικη ανδρική φορεσιά. Από το φετινό πανηγύρι έλειπε και το πιο ελαφρό χρώμα. Ο σύγχρονος πολιτισμός και η βαθιά οικονομική κρίση μας απομάκρυναν από τα καλύτερα έθιμά μας.

Παρ' όλα αυτά όσοι παραβρέθηκαν άναψαν το κεράκι τους, παρακολούθησαν με κατανύξη τη θεία λειτουργία καθώς και την αρτοκλασία που έγινε στον περίβολο της εκκλησίας.

Και κάτι που δεν πρέπει να παραλείψουμε. Με πρωτοβουλία του τοπικού μας συμβουλίου, μηχανήματα της νομαρχίας είχαν καθαρίσει το τοπίο της Αγίας Τριάδας και είχαν βελτιώσει τη βατότητα του δρόμου.

Δέηση στο χώρο της θυσίας

Στις 24/6/2013 ο Δήμος Δελφών σε συνεργασία με το Τοπικό Συμβούλιο Καλοσκοπής, το Σύνδεσμο μας και τον αθλητικό όμιλο τίμησαν σε ειδική εκδήλωση τη μνήμη της θυσίας των 32 παλικαριών που στις 4 Ιανουαρίου 1944 με την αντιστασιακή τους δράση θυσίασαν τη ζωή τους στο σταυροδρόμι της Αγ. Τριάδας Καλοσκοπής.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους αρκετοί συμπατριώτες μας και πολλοί προσκυνητές άλλων περιοχών.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την επιμνημόσυνη δέηση και το τρισάγιο που ψάλλθηκε από τον ιερέα παπα-Κώστα στη μνήμη των πεσόντων.

Μετά το τρισάγιο ακολούθησε χαιρετισμός από τον Πρόεδρο Καλοσκοπής **Δημ. Τσιαμπά**.

“Σήμερα τιμούμε τη μνήμη των 32 παλικαριών που πριν από 69 χρόνια, το Γενάρη του 44 ύστερα από ενέδρα των Γερμανών κατακτητών έδωσαν τη ζωή τους σε τούτο τον ιερό τόπο, για το υπέρτατο αγαθό, την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Ο Δήμος, η Κοινότητα μας, οι Σύλλογοι μας και όλοι οι Καλοσκοπίτες από πολλά χρόνια πριν, τη μέρα του εορτασμού της Αγίας Τριάδας, εκτιμώντας την πανεθνική σημασία αυτής της θυσίας τελούμε μνημόσυνο και προσευχόμαστε ο Θεός να τους κατατάξει σε σκηνές δικαίων.

Όλοι εμείς που δεν ξεχνάμε τη θυσία τους, αποτίοντας φόρο τιμής, υποσχόμαστε ότι θα

διαφυλάξουμε το μεγαλύτερο αγαθό που αυτοί μας κληρονόμησαν και δε θ’ αφήσουμε κανέναν “κατακτητή” να καταπατήσει την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ μας, την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ μας και την ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ μας.

Σας ευχαριστώ”

Έγινε κατάθεση στεφάνων με την ακόλουθη σειρά: 1) ο Δ. Μώκος αδελφός του Καλίου, 90χρονος υποβασταζόμενος από το Δήμαρχο και την περιφερειάρχη, 2) ο Δήμαρχος Δελφών Ν. Φουσεκής, 3) ο αντιδήμαρχος Αθαν. Μανανάς εκ μέρους της Εθνικής Αντίστασης, 4) η βουλευτής Ασπασία Μανδρέκα, 5) η περιφερειάρχης Γιώτα Γαζή, 6) Πρόεδρος της κοινότητας Καλοσκοπής Δημ. Τσιαμπάς, 7) η Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας Βούλα Γρηγοροπούλου, η οποία αναφέρθηκε και στο ιστορικό γεγονός της ημέρας, 8) ο εκπρόσωπος του αθλητικού συλλόγου Αλέξανδρος Πλατανιάς.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε η πρόεδρός μας **Βούλα Γρηγοροπούλου**, το κείμενο του οποίου έχει ως εξής:

Η περιοχή Αγία Τριάδα Καλοσκοπής είναι ιερός τόπος θυσίας 32 παλικαριών που χτυπήθηκαν από τα φονικά βόλια των Γερμανών κατακτητών, στις 4 Ιανουαρίου 1944.

Ήταν 3 Γενάρη του 44 όταν 700 περίπου Γερμανοί με ορειβατικό πυροβολικό ξεκίνησαν από την περιοχή της Γραβιάς προς τα Καστέλλια, Σκλήθρο και από την Κάνιανη προχώρησαν για την Κουκουβίστα. Το μικρό αντάρτικο σώμα που προσπάθησε να ανακόψει το δρόμο των Γερμανών δεν τα κατάφερε. Οι Γερμανοί καταπάτησαν την Κουκουβίστα και περάσανε στο πλιάτσικο και το γλεντοκόπι. Μια γερμανική ομάδα έφυγε από την Καλοσκοπή κι έφτασε εδώ σ’ αυτόν τον τόπο και διανυκτέρευσε. Φόρεσαν λευκούς χιτώνες καμουφλάζ, έστησαν τα πολυβόλα τους και περίμεναν να εμφανιστούν οι αντάρτες.

Την επόμενη μέρα ο Καλλίας με το λόχο του πήρε εντολή να σμίξει με τις άλλες αντάρτικες δυνάμεις στις Βρύζες και να χτυπήσουν τους Γερμανούς. Ήταν παραμονή των Φώτων και το χιόνι έπεφτε πυκνό. Ο αέρας το στοιβαζε παντού και

δεν ξεχώριζε δρόμος, ρέματα, θάμνοι και βράχια. Μια παγερή γαλήνη είχε απλωθεί. Ο πυρετός του λοχαγού Καλλία δεν τον εμπόδιζε να δράσει. Αψηφώντας τον καιρό και βάζοντάς τον σε δεύτερη μοίρα μπροστά στην πραγμάτωση των ιδανικών, προχώρησε με 40 άντρες για το χωριό. Στο δρόμο πληροφορήθηκε πως οι Γερμανοί άρχισαν να φεύγουν από το χωριό με πορεία προς Παύλιανη και Καστέλλια.

Πίσω τους και ενώ υποχωρούσαν στο χώρο που αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε οι Γερμανοί, στρατός οργανωμένος, άφησαν μια ομάδα καλά εξοπλισμένων οπλιτών με μυδράλια κ.λπ., ως οπισθοφυλακή. Ήταν μια ενέδρα με στρατιώτες που φορούσαν λευκά ρούχα για καμουφλάζ σύμφωνα με το χιονισμένο χρώμα της περιοχής.

Ο Καλλίας και η ομάδα του χώρισαν και αυτοί ένα τμήμα με τέσσερις εθελοντές (μαζί τους και ο Δημήτριος Αχλαδάς) ως εμπροσθοφυλακή για συλλογή πληροφοριών και για να εντοπίσουν τον εχθρό. Η ομάδα αυτή προχώρησε. Οι Γερμανοί προφανώς αντιλήφθηκαν ότι επρόκειτο για εμπροσθοφυλακή και κρύφτηκαν για να μην γίνει αντιληπτή η παρουσία τους. Άφησαν δηλαδή την εμπροσθοφυλακή των ανταρτών να περάσει ανενόχλητα. Ξέγνοιστα η ομάδα του Καλλία που ακολουθούσε και αφού είδε ότι η ομάδα της εμπροσθοφυλακής προχωρούσε χωρίς να αντιμετωπίσει αντίσταση ξανοίχτηκε στην ακριβώς απέναντί μας ανοιχτή πλαγιά και τότε το κακό έγινε. Μόλις έφτασαν εδώ που βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή από τέσσερα σημεία βγήκαν τα κρυμμένα πολυβόλα και γάζωσαν όλη την πλαγιά αφήνοντας νεκρά τα 32 παλικάρια.

Οι ήρωες ήταν Έλληνες, από διάφορα μέρη, μαζί τους ήταν και δυο Ρώσοι και τρεις Ισραηλίτες.

Η Κουκουβίστα είχε την τύχη να δώσει στη μάχη αυτή δυο δικά της παιδιά. Τον Παναγιώτη Ζούγρο και τον Νικόλαο Κόλλια. Ο διοικητής τους ο Καλλίας, καταγόταν από το Μαυρολιθάρι και το πραγματικό του όνομα ήταν Χαράλαμπος Μώκος, αξιωματικός της Σχολής Ευελπίδων.

Μετά το συμβάν, οι κάτοικοι της Κουκουβίστας πρώτοι έτρεξαν και μάζεψαν τ' αγιασμένα τους κορμιά. Με πρόσωπα σκληρά και οργισμένοι με τον κατακτητή, βρήκαν τη δύναμη κι έθαψαν τους νεκρούς χωρίς παπά και ψάλτη, χωρίς κεριά και λιβάνι. Τα μοιρολόγια τους έγιναν δάκρυα καυτά, για το δρόμο της επιστροφής που ήταν ατέλειωτος. Η είδηση του θανάτου σκόρπισε το θρήνο στο χωριό. 32 παλικάρια έδωσαν τη ζωή τους για τη λευτεριά. Μια λευτεριά οικουμενική όλων των λαών που έκαναν πράξη την πατριωτική υπόθεση για ανεξαρτησία. Το πώς βρέθηκαν στα παλικάρια και η προσφορά τους στο ελληνικό αγώνα δείχνει το υψηλό φρόνημα και την ανωτερότητα

της ψυχής τους για τη δική μας ζωή.

Η αυταπάρνηση και η αυτοθυσία αποτέλεσαν το κλειδί του νεότερου φιλελληνισμού που άκμασε στην Κατοχή και είχε στόχο την εκπλήρωση των εθνικών στόχων. Προέρχονταν απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα χωρίς κομματικοποιήσεις και ιδεολογικούς προσανατολισμούς. Ο θάνατός τους άφησε παρακαταθήκη ηρωισμού, αφού αγωνίστηκαν να ελευθερώσουν ανθρώπους που δεν τους είχαν δει ούτε είχαν γνωρίσει ποτέ.

Αγαπητοί μας φίλοι

την ελευθερία που σήμερα χαιρόμαστε, την οφείλουμε στους νεκρούς που σήμερα τιμούμε. Αυτοί έστρωσαν το δρόμο της με το αίμα τους Προσευχόμαστε ο Θεός να τους κατατάξει σε σκηνές δικαίων.

Η τελετή έληξε αφού όλοι μαζί ψάλαμε τον Εθνικό Ύμνο.

ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΟΥΣ

Του Γιώργου Χασιακού

Με πίστη αγωνιστήκατε και πολεμήσατε
για λευτεριά και για δικαιοσύνη,
μα η σκλαβιά μια νύχτα σας έστησε καρτέρι
στο σταυροδρόμι της Αγίας Τριάδας
και τα ιδανικά σας σαβάνωσε το χιόνι.
Το λάβαρο της λευτεριάς κρατήσατε ψηλά
και με το αίμα σας το άλικο
το δέντρο της ποτίσατε,
που φύτρωσε και ανθοδόλησε
μεσ' απ' τα κόκκαλα τα ιερά.
Το δάσος μεγάλωνε τα κέδρα του
για το περίφραγμα του τάφου σας,
εκεί που πέσατε νεκροί.
Άψαλτοι κι ασαβάνωτοι
περάσατε στο Πάνθεο της αθανασίας.
Τυχεροί σταθήκατε που κλείσατε
πρόωρα τα μάτια σας
και δεν είδατε το μακελειό,
που συνεχίστηκε αργότερα
εκεί στον ίδιο τόπο,
χτυπώντας αδερφός τον αδερφό
για ξένα συμφέροντα.
Η μνήμη σας χαράχτηκε ανεξίτηλα
στην καρδιά της ανθρωπότητας,
που σας ευγνωμονεί για τη θυσία σας.
Θυσιαστήκατε σεις, Αντρείωμένοι,
κι ανοίξατε τη λεωφόρο της Ειρήνης!

Μία εκδήλωση τιμής στο μνημείο πεσόντων στην Αγία Τριάδα εκ μέρους της Ρωσικής Πρεσβείας

Κάθε χρόνο στις 7 Μαΐου η Ρωσική Κυβέρνηση τιμά τους Ρώσους στρατιώτες που χάθηκαν στους αγώνες ξένων Χωρών. Στην Αγία Τριάδα της Καλοσκοπής στην ενέδρα που έστησαν οι Γερμανοί στην ομάδα των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης τον Γενάρη του 1944 σκοτώθηκαν δύο Ρώσοι στρατιώτες οι Zimagoi Alexei και Michailovich Ivan.

Η συγκίνησή μας ήτανε μεγάλη όταν ειδοποιθήκαμε ότι Ρώσος απεσταλμένος της Ρωσικής Πρεσβείας θα έρθει να καταθέσει στεφάνι στο Μνημείο των πεσόντων στην Αγία Τριάδα.

Πράγματι ο Colonel Andrey Klimkovich συνοδευόμενος από τον Αντιδήμαρχο κ.Μανανά έφθασε στο χωριό το μεσημέρι της 7ης Μαΐου

και αρκετοί χωριανοί που είχαμε ειδοποιηθεί από τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Δ. Τσιαμπά καθώς και ο πάπα Κώστας πήγαμε στο μνημείο των πεσόντων στην Αγία Τριάδα. Μετά το τρισάγιο που εψάλη και την κατάθεση του στεφάνου από τον κ. Klimkovich εκ μέρους της Ρωσικής Πρεσβείας όλοι οι παρόντες ψά-

λαμε τον Εθνικό μας Ύμνο.

Ήτανε μια πολύ συγκινητική στιγμή και σε όλους έκανε εντύπωση η ευαισθησία των Ρώσων να τιμούν τους νεκρούς τους στρατιώτες.

Ο κ. Klimkovich έδειξε ενθουσιασμένος από το χωριό μας και την Λαογραφική μας έκθεση αλλά και από την ευγενική φιλοξενία του ζεύγους Δ. Τσιαμπά οι οποίοι προσέφεραν ένα ωραίο γεύμα στο σπίτι τους.

Τα περιβόλια μας

Όσοι καλλιέργησαν φέτος τους κήπους τους αντιμετώπισαν δύσκολες καιρικές συνθήκες. Απότομες μεταβολές του καιρού από το κρύο στη ζέστη και από τη ζέστη στο κρύο. Μεγάλη ζημιά έγινε από το έντομο μελίγκρα που χτυπούσε και νέκρωνε τα φύλλα των φυτών πιο πολύ μάλιστα των δέντρων.

Δεν ήταν όμως λίγοι οι χωριανοί που παραβλέποντας τα παραπλανητικά τερτίπια του καιρού και στην επιθυμία τους να δουν καλλιεργημένο το δικό τους μποστάνι, τη δική τους γη, αλλά και να γευθούν προϊόντα ποτισμένα με κρύο νερό από το Κεφαλόβρυσο και δροσισμένα από τον αέρα της Ψηλής Ράχης, απαλλαγμένα από απαγορευμένα φάρμακα, αφιερώθηκαν στην περιποίηση των κήπων τους και με κατάλληλους

σπόρους και αφοσίωση που διέθεσαν, παρουσίασαν τελικά καλλιέργειες που έκαναν πανέμορφο το περιβάλλον του χωριού (πραγματικός παράδεισος).

Τέτοιους πανέμορφους κήπους διακρίναμε πολλούς. Ενδεικτικά αναφέρουμε τους: της Αθανασίας Αυγερινού και Κων. Μεμένου, Γιούλας Κυριαζή, Βαγγέλη Κωστούρου, Κώστα Ι. Τούμπα, Αθαν. Κολλύρη, Αριστ. Πριόβολου κ.λπ.

Τη μεγάλη βέβαια ομορφιά στο χωριό δίνουν οι καταπράσινες καλλιέργειες του Βασίλη Σαλάι που περιβάλλουν το χωριό και είναι πλούσιες σε παραγωγικά προϊόντα και μας αναπτρώνουν το κουράγιο ότι μπορούμε να συνεχίσουμε να καλλιεργούμε την έφορη γη της που μπορεί να μας ανταμείβει γενναίως.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ (1927-1997) ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

της Δέσποινας Παπαγγελή- Βουλιουρή

Το Σάββατο 20 Απριλίου του 2013 πραγματοποιήθηκε από τον Σύνδεσμο Φίλων Χρήστου Μαλεβίτση και τις εκδόσεις «Αρμός» εκδήλωση, για να τιμήσει το έργο του στοχαστή Χρήστου Μαλεβίτση, με την ευκαιρία της πρόσφατης έκδοσης των βιβλίων του σε εικοσιτρείς καλαίσθητους τόμους. Ένα έργο που αποτελεί αναμφισβήτητη διαχρονική αξία στο πλαίσιο της σύγχρονης ελληνικής διανόησης και - στους «χαλεπούς καιρούς» μας - φέρνει το ελπιδοφόρο μήνυμα της πνευματικής αντίστασης. Στην εκδήλωση, που έλαβε χώρα στο βιβλιοπωλείο των εκδόσεων «Αρμός», Μαυροκορδάτου 11, Αθήνα, τίμησαν με την παρουσία τους πολλοί άνθρωποι των γραμμάτων και θαυμαστές του πολύπλευρου φιλοσοφικού έργου του συγγραφέα. Ομιλητές ήταν οι: κ. Βασίλειος Βιτσαξής, κα Μαρία Λαμπαδαρίδου- Πόθου, Δρ Κ.Ι. Βαμβακάς και κ. Κώστας Τσιρόπουλος.

Ο κ. Βασίλειος Βιτσαξής, συγγραφέας και Πρόεδρος του Συνδέσμου Φίλων Χρήστου Μαλεβίτση, συντόνισε την εκδήλωση, υπενθυμίζοντας ότι ο Σύνδεσμος ιδρύθηκε από μια μικρή ομάδα ανθρώπων το 2004 με στόχο τη διάσωση, διάδοση και αξιοποίηση του πνευματικού έργου του στοχαστή Χ. Μαλεβίτση, πολλά από τα βιβλία του οποίου, όταν έφυγε από τη ζωή, είχαν εξαντληθεί. Στη συνέχεια, ο ομιλητής αναφέρθηκε στους ειδικότερους στόχους του Συνδέσμου: την ηλεκτρονική καταγραφή των Απάντων του Χ. Μαλεβίτση, την έντυπη επανέκδοση ολόκληρου του έργου του, τη δημιουργία ιστοσελίδας και την οργάνωση ομιλιών ή άλλων δραστηριοτήτων για την

προβολή του φιλοσοφικού του λόγου. Επειδή σε μεγάλο βαθμό οι στόχοι αυτοί έχουν εκπληρωθεί, διατηρώντας ή επαναφέροντας στο φως της δημοσιότητας πολύτιμα κείμενα πνευματικής προσφοράς, ο ομιλητής εξέφρασε ευχαριστίες στους συνεργάτες και όσους συνετέλεσαν στην προσπάθεια να μείνει το έργο του Χ. Μαλεβίτση συμπαγές και αλώβητο στο χρόνο.

Η κα Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου, συγγραφέας, αφού εξήρε το μέγιστο επίτευγμα του εγχειρήματος που οδή-

γησε στην αναδημοσίευση των βιβλίων και στην έκδοση των εικοσιτριών τόμων των Απάντων του Χ. Μαλεβίτση, με συγκινησιακό λόγο αναφέρθηκε στον άθλο του φιλοσόφου και «διανοητή της εφημερίας του πνεύματος»: «Τα μεγάλα συμβάντα, που σημάδεψαν την εγκόσμια περιπέτεια του πνεύματος από τη μυθική αυγή του χρόνου και το οδήγησαν στις τραγικές κορυφώσεις του, ο Μαλεβίτσης τα είδε κάτω από έναν ευρύ και στιβαρό ορίζοντα. Τα άπλωσε στο κατακτημένο γνωστικό πεδίο της μεγαλοφυούς όρασής του και κατόρθωσε μια μεγαλειώδη σύζευξη φιλοσοφίας και τραγικής ποιήσης, μύθου και ιστορίας, επιστήμης και τέχνης, θρησκείας και εθνολογίας, για να ανιχνεύσει τα στοιχεία εκείνα τα οριακά, τα διαποτισμένα από τον χυμό του τραγικού, που έδωσαν στο ανθρώπινο πρόσωπο το μεγαλείο του στους αιώνες» (Βλ. Εφ. Καθημερινή, Ο άθλος ενός μεγάλου διανοητή, 26-5-2013).

Κύριος ομιλητής στην εκδήλωση ήταν ο Δρ Κ. Ι. Βαμβακάς, χημικός, με θέμα: «Χρήστος Μαλεβίτσης: η διάνοιξη της ανθρώπινης συνείδησης

προς το όλον», τονίζοντας ότι η ανθρώπινη συνείδηση αποτελεί σημαντική πτυχή του πολυδιάστατου έργου του Χ. Μαλεβίτση: η συνείδηση είναι μία, ενιαία, και λειτουργεί ως ολότητα με πέντε ορίζοντες φανερώσεώς της: τον φιλοσοφικό, γνωστικό, μυστικό, θρησκευτικό και αισθητικό ορίζοντα. Σήμερα, δεσπόζουσα θέση κατέχει η τεχνολογία, στην οποία όμως ο Χ. Μαλεβίτσης βλέπει τη «μεταξίωση όλων των αξιών», την απώλεια της αρχέγονης μνήμης, την απώλεια της εσωτερικής διάστασης και του κέντρου της ανθρώπινης συνθήκης που αναφέρεται στο «όλον». Η μόνη απάντηση είναι «η διαθεσιμότητα του ανθρώπινου είναι» με απόλυτη φιλικότητα και χωρίς καμία προκατάληψη, η προδιάθεση που θα οδηγήσει το πληθίσμα του ανθρώπου προς τον συν-άνθρωπο. Η

ύπαρξη καλείται να γίνει «ένα με το παν», να υπερβεί τον εαυτό της, να διανοιχθεί προς μια ολιστική θεώρηση και βίωση της ανθρώπινης συνθήκης.

Ο κ. Κώστας Τσιρόπουλος, συγγραφέας, τόνισε ότι ο πνευματικός θησαυρός που ενυπάρχει στο έργο του Χ. Μαλεβίτση θα πρέπει να αξιοποιηθεί με μιμητές, υπενθυμίζοντας ότι ο αδελφικός του φίλος «Χρήστος» δεν ήθελε τόσο να διαβάσουμε τα βιβλία του, αλλά να ζούμε με τον τρόπο που εκείνος έζησε, με τον τρόπο που συμπεριφέρθηκε, με τον τρόπο που είδε τον Θεό, την Εκκλησία, την Ελλάδα. Κλείνοντας, ευχήθηκε «ο Θεός να τον αναπαύσει και σε μας να δίνει δύναμη να περάσουμε αυτή την τόσο δύσκολη περίοδο για την πατρίδα μας, με αναφορές στον Χρήστο Μαλεβίτση».

Το χωριό μας, η Κουκουβίστη στις εφημερίδες του περασμένου αιώνα

Ο χωριανός μας Γιάννης Τριανταφύλλου περριεργαζόμενος τον υπολογιστή βρήκε πατώντας το λήμμα 'Κουκουβίστα' να αναφέρονται διαφορα αξιόλογα περιστατικά για το χωριό μας του περασμένου αιώνα.

1) στην **εφημερίδα ΣΚΡΙΠ της 28.07,1908** σελ. 6 το Σκρίπ στις επαρχίες, **ΙΤΕΑ, Φόνος εν Κουκουβίστα** των Δήμων Δωριέων.

ΙΤΕΑ 25 Ιουλίου, του ανταποκριτού μας.

Φόνος ασυνήθης κατά την Παρνασσίδα συνέβη προ πολλών ημερών εν τω χωρίω Κουκουβίστας του δήμου Δωριέων κατατάραξας τους αείποτε φιλησύχους και νομοταγείς χωρικούς του χωριού τούτου υπο την εξής περίστασιν.

Ο αγροφύλαξ Παναγιώτης Τσαπάρας ερίζων επί καιρόν προς την σύζυγον του Ελένην επιυροβόλησε κατ' αυτής εξ εγγυτάτης αποστάσεως δι όπλου γκρά κι εφόνευσεν αυτήν πληγείσα κατά την κοιλάκην χώραν.

Ο ανακριτής κύριος Ακύλλας μεταβαίνων εις Μαυρολιθάριν και διερχόμενος δια της Κουκουβίστας κατόρθωσε να λάβη την κατάθεσιν της τα λοίσθια πνεούσης Ελένης ήτοις μετ αυτήν και εξέπνευσεν. Η κατάθεσις της φονευθείσης λέγει ότι ο σύζυγος της δήθεν διετέλει εις αθεμίτους σχέσεις

μετα τινός νέας και δια τούτο αυτή τον παρετήρει. Θυμωθείς ο σύζυγος της την εφόνευσεν αλλ' όμως η κατάθεσις αυτή της φονευθείσης εν τη Κουκουβίστη δεν πιστεύεται ως αληθής και κύριος οίδε οποίον μυστήριον καλύπτει τον φόνο. Ο δέ δράστης μετά την πράξιν ετράπη εις φυγήν και φεύγων συνήντησε καθ' οδόν τον χωροφύλακα Θεοφάνη της αστυνομίας Καλλιέων τον οποίον απο φόβο συλλήψεως επιυροβόλησεν αλλ' ευτυχώς ανεπιτυχώς. Ούτως έτι δε συνελήφθη...

2) στην **εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ της 25.8.1919** σελ 2 (Δέκατος κατάλογος εισφορών)

Πρός μεγαλοπρεπέστερον δεξαγωγή της επί της επανόδου του κ. Πρωθυπουργού (Ελ. Βενιζέλος, επιστροφή απο συνδιάσκεψη ειρήνης των Παρισίων) απέστειλαν χρηματικές εισφοράς προς το Δήμαρχον Σπύρο Πάτση οι εξής κοινότητες... **Κουκουβίστης...**

Εκτός των εφημερίδων μας έστειλε και τον **εκλογικό κατάλογο του Δήμου Δωριέων έτους 1864** στις σελίδες 11,12 και 13 του οποίου είναι καταχωρημένα και ονόματα χωριανών μας οικογενειών για το αρχείο μας.

Ευχαριστούμε.

Οι Δώδεκα Μήνες

Συνεχίζουμε τη δημοσίευση του δεύτερου μέρους του ωραίου παραμυθιού που μας άφησε η αγαπημένη των παιδιών, δημιουργός πολλών ραδιοφωνικών εκπομπών (1905-1970) Αντιγόνη Μεταξά (Θεία Λένα).

“Υστερα της είπαν τα άλλα τα τρία παλικάρια, που ήταν ανασκουμπωμένα και βαστούσαν στάχυα:

- Εμ' ο Θεριστής, ο Αλωνιστής κι ο Αύγουστος πώς σας φαίνονται; Κι η φτωχιά αποκρίθηκε:

- Και γι' αυτούς τους μήνες δεν έχουμε τίποτα να παραπονεθούμε, γιατί με τη ζέστα που κάνουν, ωριμάζουν τα γεννήματα και όλα τα οπωρικά. Τότε θερίζουν οι ζευγίτες τα σπαρτά τους κι οι περβολαράιοι συμμαζεύουν τα οπωρικά τους. Και μάλιστα οι φτωχοί είναι πολύ ευχαριστημένοι απ' αυτούς τους μήνες, γιατί δεν χρειάζονται πολλά και ακριβά ρούχα.”

Τί δε μας θυμίζει το ωραίο αυτό παραμύθι!.. Ανακαλύπτουμε τη σημασία των εποχών, την αξία του ήλιου και του νερού. Το καλοκαίρι όλοι είχαμε τους κήπους μας (μπαξέδες) που ήταν χώροι δροσιάς και ανακούφισης. Δεν πηγαίναμε στο μανάβη να αγοράσουμε ζαρζαβατικά. Οι ντομάτες, τα αγγούρια, τα τρυφερά φασόλια δεν προέρχονταν από υβρίδια που μας δίνουν άνοστα προϊόντα αλλά από τους σπόρους που οι γιαγιάδες μας συντηρούσαν με λατρεία στις σακούλες τους.

Και ακόμα μας θυμίζουν τον αλωνισμό που με τη βοήθεια των ζώων που χωρίζαμε το σιτάρι από το στάχυ καθώς και το λήνισμα με το δικέλι πούντα μεσημέρι. Δεν κουνιότανε φύλλο.

Άλλες εποχές, άλλες συνήθειες.

A.N.M.

Όπως και τότε...

Το χωριό μας, η Κουκουβίστα, είναι για τον καθένα μας συνδεδεμένο με γλυκές θύμησες του παρελθόντος ... Ανέμελα παιδικά χρόνια, συναντήσεις με ξαδέρφια και φίλους, γιαγιάδες να μαγειρεύουν ολημερίς ό,τι τραβάει η όρεξή μας, πεζοπορίες στη φύση, πάρτι και ξενύχτια στα σκαλιά του σχολείου ... Κι όλες οι συναντήσεις και οι προγραμματισμοί για τα πάντα, πού αλλού, στην ταβέρνα του χωριού! Εκεί μαζευόμασταν για καφέ, τάβλι, φαγητό, ατελείωτες συζητήσεις με πολλά πολλά γέλια ... ωραία χρόνια!

Και να που ήρθα πάλι στο χωριό, μετά από καιρό, και βλέπω το σπίτι που έζησα τόσες και τόσες ωραίες στιγμές και τις παιδικές χαρές και την πλατεία ... Και κάθε τι με πάει χρόνια πίσω ... Κι έρχεται η ώρα για φαγητό και τα πόδια σε πάνε μόνα τους εκεί που τώρα πια υπάρχει ένα καινούριο μαγαζί, το δικό σας! Κι ενώ ξέρεις ότι υπάρχει κάτι καινούριο εκεί (το είχα μάθει από το διαδίκτυο) και ανυπομονείς να το δεις, έχεις και το άγχος μήπως δε νιώσεις όπως τότε, μήπως η νέα κατάσταση έρθει και ξεθωριάσει όλα αυτά τα καταπληκτικά που βίωσες σ' εκείνο το μέρος!

Και τελικά ξαφνιάζεσαι μέσα σ' ένα όμορφο χώρο που είναι αλλιώς, αλλά έχει στοιχεία του τότε! Είναι περιποιημένος και ζεστός, κι οι ιδιοκτήτες – που δεν τους ξέρεις, αλλά πολύ θες να τους γνωρίσεις – σε υποδέχονται με χαμόγελο και δημιουργούν μια γλυκιά οικειότητα. Κι έτσι μαγικά, ενώ είναι όλα αλλιώς, είναι όλα ίδια! Είσαι στο μαγαζί που ξέρεις τον ιδιοκτήτη και τα άτομα που δουλεύουν μαζί του, κάνεις χιούμορ, καλησπερίζεις και σε καλησπερίζουν, απολαμβάνεις το φαγητό και την παρέα σου στη δροσιά, είσαι ... όπως ήσουν τότε, χάρεσαι όπως και τότε και νιώθεις άνετα, οικεία ... σα να πηγαίνεις κάθε χρόνο και να μην έχουν αλλάξει και πολλά!

Κι αυτή είναι και η μεγάλη σας επιτυχία για μένα! Ζεστό και καθαρό περιβάλλον, εξαιρετικό φαγητό (καταπληκτική κοπανιστή, δεν πρόλαβα να σας το πω, φύγαμε λίγο βιαστικά αν θυμάστε!), γρήγορη εξυπηρέτηση με χαμόγελο και ευγένεια, αλλά τα πιο πολλά συγχαρητήρια θα σας τα δώσω γιατί με κάνατε και ένιωσα τόσο ωραία όσο τότε ... Σας ευχαριστώ πολύ!

Καλές δουλειές, λοιπόν! Με υγεία να χαίρεστε πάντα τους καρπούς των προσπαθειών σας!

Βιβή Χαμηλού

Οι ταχυδρόμοι του χωριού μας

Συνέχεια από τεύχος 166

από τη
ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ

Όταν ήταν η μέρα να περάσει ο ταχυδρόμος οι πιο πολλοί χωριανοί μαζεύονταν από νωρίς. Το πεταλωμένο μουλάρι του με τον τσινά και την ταχυδρομική σάκα περασμένα στα μπροστινά μέρη του σαμαριού σταυρωτά έδιναν τα μηνύματα της παρουσίας του. Στο πίσω μέρος ήταν δεμένα λίγα χερόβολα σανού για την τροφή του ζώου. Όταν έφτανε στην πλατεία σαλαγούσε το μουλάρι του δύο φορές Ντέ Ντέ, το έδενε απόμερα και του έριχνε το σανό, για να φάει και να ξεκουρασθεί. Ίδρωμένος και κατάκοπος κατευθυνόταν στο μαγαζί. Όταν τελείωνε με τα γράμματα έφευγε για το διπλανό χωριό, να σκορπίσει και εκεί την αγωνία, τη χαρά, την ελπίδα και την πίκρα. Κάθε ημέρα έκανε πολλά χιλιόμετρα μέσα στο κρύο, μέσα στη ζέστη, στη βροχή, στο χιονιά σε ανηφορίες, κατηφορίες, σε μονοπάτια και γιδοστράτες με φορτίο κυρίως τα γράμματα και τα δέματα.

Μια χρονιά, το Φεβρουάριο του 1925, ταχυδρόμος τότε ήταν ο Γεώργιος Λίτσος, χιόνιζε τόσο πολύ που αποκλείστηκε στα «Κούτσουρα» κουβαλώντας με τα πόδια τον ταχυδρομικό του σάκο. Κυριαρχούσε φοβερή χιονοθύελλα που παρέσυρε τα πάντα. Ξυλιασμένος από το κρύο και φοβισμένος από τα στοιχεία της φύσης, σκέφτηκε πως έφτασε το τέλος του. Με δυνατό το ένστικτο της αυτοσυντήρησης άρχισε να φωνάζει απεγνωσμένα και να ζητάει βοήθεια. Οι φωνές του ήταν τόσο δυνατές, που ακούστηκαν στη Ρούγα. Αμέσως οι πιο δυνατοί σχημάτισαν ομάδα διάσωσης αποτελούμενη από 5-6 άνδρες. Αυτοί κουκουλωμένοι με κάπες και καπότια άρπαξαν τα φτυάρια και έτρεξαν εκεί που ακούγονταν οι φωνές του

ταχυδρόμου Λίτσου, που μετέφερε την αλληλογραφία. Τον πλησίασαν μετά από υπεράνθρωπες προσπάθειες, του έδωσαν και ρούφηξε μερικές γουλιές μεταψημένου τσίπουρου, που είχαν μαζί τους, για να ζεσταθεί και μετέφεραν στους ώμους τον ξεπαγιασμένο μέχρι το σπίτι του.

Φιγούρα Έλληνα
ταχυδρόμου με σημαία
και γραμματόσημο

Είχε τόσα πολλά να φέρει... Γράμματα από την Ξενιτιά, επίσημα έγγραφα του κράτους, της Μητροπόλεως, του Επιθεωρητή, της Νομαρχίας, μικρά δέματα, επιταγές, καμιά εφημερίδα και ένα σωρό παραγγελίες.

Άλλος γνωστός ταχυδρόμος ήταν ο Κωνσταντίνος Ν. Κατσανιώτης ο οποίος υπηρέτησε στο χωριό στη δεκαετία του 1940- 1950. Ψηλός, γεροδεμένος, κρατούσε στα 40 του χρόνια, με γνώσεις τα γράμματα του Δημοτικού Σχολείου του χωριού του, μετέφερε τα γράμματα με πορεία Καλοσκοπή-Μαυρολιθάρι- Γραβιά με έδρα του τη Γραβιά, η οποία διατηρούσε το μονοπώλιο στο αλάτι, τα σπέρτα, το οινόπνευμα και το πετρέλαιο. Συχνά έκανε και τον παραγγελιοδόχο. Όταν έφερνε τα γράμματα

στο χωριό, πήγαινε κατευθείαν στο μαγαζί του Τσώνου, τα άφηνε σε ένα κουτί ή επάνω σε ένα τραπέζι και οι θαμώνες του καφενείου, που ήταν εκεί τα έψαχναν μόνοι τους. Όσοι έβλεπαν γράμματα συγγενών τους ειδοποιούσαν αλλά και οι άντρες, μετά τον κάματο της μέρας στο χωράφι, εμφανίζονταν στο μαγαζί και ρωτούσαν αν είχαν κανένα γράμμα ή δέμα. Τα δέματα συνήθως ήταν από τους συγγενείς, που βρίσκονταν στην Αθήνα και από τους Ξενιτεμένους τους στην Αμερική και στον Καναδά. Ο ταχυδρόμος δεν υπολόγιζε κίνδυνο, εμφύλιες διαμάχες και επεισόδια. Ήταν υποχρεωμένος να κάνει τη δουλειά του. Τη χρο-

νιά του 1946, που ο Εμφύλιος κατέτρωγε τα παιδιά της Ελλάδος, κάποια φορά ερχόταν από το Μαυρολιθάρι με αγώγι δυο μουλάρια και πήγαινε στην Καλοσκοπή. Η εποχή δύσκολη και περίεργη. Τα αεροπλάνα του Ελληνικού στρατού βομβάρδιζαν την περιοχή να σκοτώσουν τους αντάρτες του τότε δημοκρατικού στρατού. Στον καταγισμό των οβίδων πληγώθηκε το ένα του μουλάρι, ο Κίτσος και για καλή του τύχη αυτός δεν έπαθε τίποτε με το άλλο του μουλάρι. Οι στρατιώτες τον θεώρησαν για αντάρτη που πήγαινε στο χωριό και μετέφερε υλικό και έγγραφα. Γάνιασε να φτάσει στην πλατεία με το πληγωμένο μουλάρι. Αμέσως κάλεσε τον Γιάτσο, τον πρακτικό κτηνίατρο του χωριού, ο οποίος θεράπευε τον Κίτσο για σαράντα ολόκληρες μέρες για το «διαμπερές τραύμα από αεροπορικό πολυβόλο».

Όταν τον ρώτησαν οι χωριανοί για το γεγονός, πώς το αντιμετώπισε, εκείνος απάντησε χαριτολογώντας «στ' αυλάκια πήδαγα.....»

Ανάλογα περιστατικά, με θλιβερό όμως τέλος είχε και ένας άλλος ταχυδρόμος, ο Ευθύμιος Γ. Χαραλάμπους (Χαϊλέρης). Από το 1945 είχε πάρει την εργολαβία Γραβιά - Καλοσκοπή - Μαυρολιθάρι με υπαλλήλους τους Ευθ. Αθ. Κόλια (Καλοθανάση), Γ. Χαμηλό, Κ.Γ. Λίτσο, Χ. Ευθ. Ματθαίου και Αλ. Γ. Πλατανιά, οι οποίοι πήγαιναν με τη σειρά και μετέφεραν το μονοπώλιο του αλατιού και καθαρού πετρελαίου στα χωριά. Αντιμετώπιζαν πολλές δυσκολίες στα πέτρινα χρόνια του Εμφυλίου αλλά ήταν ο μόνος τρόπος βιοπορισμού. Αρχές Ιουλίου του 1947 ο Ευθύμιος Χαραλάμπους με τον Ευθ. Κόλλια καθώς μετέφεραν το ταχυδρομείο στο χωριό από το Μαυρολιθάρι και τη Γραβιά, συνελήφθησαν από τους αντάρτες, τους έκαναν έλεγχο, άνοιξαν τους σάκους που μετέφεραν και βρήκαν μέσα έγγραφα της Χωροφυλακής από το Σταθμό Μαυρολιθαρίου. Αυτά θεωρήθηκαν επιβαρυντικά στοιχεία, που εξυπηρετούσαν τη Χωροφυλακή και το μεν Ευ. Κόλια τελικά το ν άφησαν ελεύθερο, το δέ Ευθύμιο Χαραλάμπους τον εκτέλεσαν στις 17 Ιουλίου σε ηλικία 43 χρονών μαζί με άλλους χωριανούς.

Ο Παναγιώτης Μπαλωμένος ήταν από τη Γραβιά και υπηρέτησε στα χρόνια 1950-1960. Μέτριου αναστήματος μελαχρινός με μάτια που σπινθηροβολούσαν με την ταχυδρομική πέτσινη με πολλές θήκες τσάντα του ντυμένος την υπηρεσιακή του στολή και το πλατύ με γέισο καπέλο του, με την καραμούζα παραμάσχαλα, σκόρπαγε γύρο του καλοσύνη και αγάπη. Από τη Γραβιά για το χωριό χρειαζόταν δυο με τρεις ώρες όταν ο καιρός ήταν καλός Κατέβαζε το πολύτιμο φορτίο από το ψαρί μουλάρι, το άνοιγε με ιεροτελεστία και επιδεξιότητα έβαζε τα γυαλιά του και άρχιζε να διαβάζει τα ονόματα των παραληπτών. Νεκρική ησυχία στο

ακροατήριο να ακούσουν τα ονόματά τους και να πάρουν τα χρήματα από την Πρόνοια.

Στο τέλος διάβαζε τα συστημένα γράμματα, τα δέματα, τις επιταγές.

Όταν οι άντρες έλειπαν στις αγροτικές δουλειές, πήγαιναν οι γυναίκες να περιμένουν για να πάρουν τα χρήματα. Η διανομή τελείωνε.... αυτοί που δεν έπαιρναν τίποτα παραμέριζαν και εύχονταν να έχουν την επόμενη φορά.

Όσοι έπαιρναν και δεν ήξεραν γράμματα, το έσφιγγαν με τα χέρια τους, και πήγαιναν συνήθως στο δάσκαλο ή σε κανέναν άλλο γραμματιζούμενο, ο οποίος τα διάβαζε παράμερα. Η ημέρα σιγά- σιγά τελείωνε και η καμπάνα σήμανε τον εσπερινό. Λίγοι αργοπορημένοι περνώντας ρωτούσαν για τον ταχυδρόμο, για γράμματα και για νέα. Η παράσταση όμως είχε τελειώσει για κείνη τη μέρα. Την επόμενη μέρα έπαιρνε τα γράμματα που είχαν έτοιμα οι χωρικοί και με το μουλάρι του η χωρίς αυτό ξεκινούσε για το κοντινό χωριό.

Μια φορά το μήνα κουβαλούσε μαζί του τον αγρονόμο, τον ειρηνοδίκη και τον γραμματέα στο χωριό, όταν γινόταν αγροτικό δικαστήριο και έπαιρνε το «μεταβατικό». Μια χρονιά, το χειμώνα του 1961, στα χωριά της ορεινής Γκιώνας ο Δεκέμβριος ήταν γεμάτος χιόνια και παγωνιές.

Το χωριό ήταν χωμένο στο ένα μέτρο και χιονίζει συνέχεια. Τίποτα δεν φαινόταν πέρα από τα δέκα μέτρα. Αυτοκίνητο είχε να φανεί μια βδομάδα και όπως συνέχιζε ο καιρός ούτε την επόμενη θα 'ρχόταν. Η κακοκαιρία έπληττε τα χωριά της κεντρικής και Ν. Δ Στερεάς, τα χωριά είχαν αποκλειστεί και τα ελικόπτερα πετούσαν τροφές και φάρμακα στους κατοίκους. Οι περισσότεροι είχαν κάνει το κουμάντο τους είχαν φασόλια, πατάτες αλεύρι, στα βαρέλια τους καλό κόκκινο κρασί και μπόλικά ξύλα σωριασμένα στις αποθήκες και στις αυλές τους. Κάποια στιγμή το χιόνι σταμάτησε και ξημέρωσε μια μέρα με έναν ήλιο δυνατό και με τα σπίτια κουκουλωμένα μέχρι πάνω στο χιόνι.

Η Λυρίτσα ανταριασμένη, σημάδι της καινούριας κακοκαιρίας, έψαχνε να βρει τα σύνορά της και τα καφενεία του χωριού γέμισαν με άντρες.

Ξαφνικά άκουσαν την καραμούζα του ταχυδρόμου και τον είδαν να μπαίνει στο βακούφικο. Χτύπησε τα πόδια του, τίναξε το χιόνι από τις γαλότσες και άνοιξε την πόρτα. Τα μάγουλά του ήταν κατακόκκινα από το κρύο, τα μουστάκια του ήταν κρυσταλλιασμένα, φορούσε πέτσινιο μπουφάν, γάντια στα χέρια και είχε περασμένη γύρω από τον ώμο τη μεγάλη πέτσινη τσάντα.

Τους χαμογέλασε και μαζί του χαμογέλασαν όλοι. Τόλμησε να έρθει μόνος του στο χωριό, αφού με τέτοιο καιρό το μουλάρι δεν μπορούσε να κυκλοφορήσει.

Ήρθε στο χωριό, να φέρει γράμματα, δέματα και χρήματα... ήταν από κείνες τις πράξεις αλτρουισμού που δεν ξεχνιούνται.....

Άλλος ταχυδρόμος ήταν ο Θανάσης Μώρης (Καρφής). Με ένα φλοκάτο ριγμένο πάνω στο ζώο και με το βαρύ του καπότο ανεβοκατέβαινε τα χωριά, οι αποστάσεις μεγάλες, οι δρόμοι ανύπαρκτοι και αυτός μετέφερε τα γράμματα και εκτελούσε τις παραγγελίες.

Όταν έφτανε στην πλατεία της εκκλησίας του Άη- Γιώργη, χτυπούσε την καμπάνα για να δώσει την αναγγελία του ερχομού του. Έπειτα πήγαινε στο μαγαζί του Βλάχου, στο βακούφικο, άφηνε τα γράμματα, τα δέματα και τις παραγγελίες των χωριανών, ξαπόσταINE με ένα καφεδάκι και κατέβαινε το μονοπάτι της «Μότσως» για το σπίτι του. Ο Μπάρμπα Τάκης Βλάχος αναλάμβανε τη διανομή και όταν σουρούπωνε και συγκεντρώνονταν οι άντρες, έπαιρνε τα γράμματα στα χέρια του και φώναζε τα ονόματα των παραληπτών.

Κάποιες φορές είχε και τα «τυχερά» του. Μετέφερε το δάσκαλο ή δικαστικό υπάλληλο που ερχόταν στο χωριό και έβγαζε το αγώι του.

Αντιμετώπιζε δυσκολίες, όπως και οι προκάτοχοί του, αλλά δεν υπολόγιζε τίποτε, δεν τον εμπόδιζε κανένα φυσικό φαινόμενο. Το γεφύρι του Βουρλάμ στα «Κούτσουρα» ήταν ο συνδετικός κρίκος του χωριού με την απέναντι πλαγιά που κατέληγε στον κάμπο της Γραβιάς. Δεν ήταν ποτάμι αλλά χείμαρρος, που συχνά φούσκωνε και παρέσυρε στο διάβα του τα πάντα.

Κάποιες φορές το νερό ξεπερνούσε το γεφύρι και δυσκολεύονταν οι χωριανοί να το περάσουν. Έβαζαν όμως τα ζώα τους μπροστά και κείνοι κρατώντας τα από την ουρά βασιλιόνταν και σιγά-σιγά περνούσαν.

Μια φορά ο χείμαρρος είχε μεγάλη κατεβασιά και έφερε πάνω στο γεφύρι έναν μεγάλο κορμό. Άφησε να φύγει το πολύ νερό και μετά έβαλε το ζώο να προχωρήσει μπροστά και αυτός ανέβηκε πάνω στον κορμό και έτσι πέρασε απέναντι και έφερε στο χωριό τα γράμματα και τις συντάξεις των συγχωριανών του. Ποτέ δεν δίστασε. Αψηφώντας τους κινδύνους με μόνη παρέα το μούλαρι του έκανε τη δουλειά του ταχυδρόμου, που την έβλεπε σαν λειτούργημα περισσότερο παρά σαν επάγγελμα.

Ο ερχομός του έδινε μια ξεχωριστή χάρη, μια άλλη νότα στην μονοτονία του χωριού. Οι πόρτες και τα παράθυρα άνοιγαν στο πέρασμά του να ρωτήσουν οι γυναίκες, οι μάνες, οι αδελφές, οι αρραβωνιαστικιές, αν είχαν κάποια είδηση, αν είχαν κάποιο γράμμα.

Ο ταχυδρόμος ήταν ο δικός τους άνθρωπος, ο φίλος τους, ο σύμβουλός τους, ο άνθρωπος, που ήξερε να συμπονάει και να παρηγορεί, που ανα-

λάμβανε τη σύνδεση του χωριού του με όλα τα πέρατα της γης. Με ένα μικρό μισθό αναλάμβανε ένα τόσο μεγάλο έργο, να συνδέει τους ανθρώπους μεταξύ τους.

Μετά το 1965 η μεταφορά των γραμμάτων γινόταν με τον ΟΤΕ και ένας υπάλληλος έφιππος επισκεπτόταν το χωριό δυο φορές την εβδομάδα, έφερνε τις επιταγές και μοίραζε τις συντάξεις του ΟΓΑ.

Τις άλλες μέρες πήγαινε στα μικρά χωριά, στο Οινόχωρι (Κάνιανη), στο Σκλήθρο. Το Μαυρολιθάρι πλέον είχε δικό του ταχυδρομείο.

Είχε άλλη ομορφιά και άλλη γεύση το χαρτί, πάνω στο οποίο ακούμπησαν τα χεράκια του αγαπημένου προσώπου, για να ξεχειλίσει η συμπόνια κι η αγάπη του σε λίγες γραμμές. Η φωνή της επιστολής δε χανόταν και δεν έσβηνε, όπως εκείνη η μεταλλική του τηλεφώνου, όταν κατεβαίνει το ακουστικό. Η επιστολή διαβαζόταν και ξαναδιαβαζόταν και φυλαγόταν στην κασέλα σαν κειμήλιο.

Σήμερα, τα γραπτά μηνύματα (sms) στο διαδίκτυο και κυρίως η ηλεκτρονική αλληλογραφία (e-mail) υποκατέστησαν, σε μεγάλο βαθμό, τη γραπτή επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων.

Όμως η προσφορά των ταχυδρομείων συνεχίστηκε απарέγκλιτα και σήμερα με την παρουσία του ταχυδρόμου σε κάθε πόλη ή χωριό, ακόμη και στο πιο απομακρυσμένο ή δυσπρόσιτο σημείο του Ελλαδικού χώρου, καθώς η πατρίδα μας είναι μια ιδιόμορφη γεωγραφικά χώρα. Ο καταλύτης χρόνος δεν μπόρεσε να σβήσει τις όμορφες νοσταλγικές αναμνήσεις και εικόνες του ταχυδρόμου.

ΠΗΓΕΣ

Φάνη Λευκαδίτη «Λαογραφικές Σελίδες», Αθήνα 2001.

Μαρτυρίες: Παναγιώτης Βλάχος, Γεωργία Χασιακού (παπαδιά),

Γιούλα Κυριαζή, Θύμιος Μώρης (Ξεστρούπας), Κων/νος Τούμπας.

Τους ευχαριστώ όλους για τις πολύτιμες πληροφορίες τους.

<http://www.postnet.gr/>

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας

“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης:

Β. Γρηγοροπούλου,

Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31

τηλ.& φαξ: 210 52.38.158

www.kaloskopi.gr

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552

e-mail: info@antoniadis-sa.gr

Μια υπέροχη παράσταση

Στις 11 Μαΐου στο Γεν. Λύκειο Αγ. Αναργύρων άριστοι μαθητές και μαθήτριες γελαστοί και θαρραλέοι έπαιξαν στα πλαίσια της λήξης του παιδαγωγικού έτους με απόλυτη επιτυχία τη θεατρική κωμωδία "Το προξενιό" του Θεοφάνη Λευκαδίτη.

Την παράσταση παρακολούθησαν οι εκπαιδευτικοί γονείς και κηδεμόνες καθώς και πλήθος μαθητών και φίλων τους σε ευχάριστη και πανηγυρική ατμόσφαιρα. Ακούστηκαν από το κασετόφωνο τραγούδια του γάμου που εγκωμιάζαν το γαμπρό και τη νύφη. Έκδηλα τα συναισθήματα χαράς και ευφροσύνης. Η διακωμώδηση της προικοθηρίας το παζάρεμα της προίκας, τα τσαλίμια και οι παράλογες αξιώσεις του γαμπρού σκόρπισαν άφθονα γέλια στο κοινό.

Μπράβο Αριστο-Φάνη!

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΑΜΟΣ

Στις 25 Μαΐου 2013 στον Αγ. Αθανάσιο στο Πολύδροσο Χαλανδρίου ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου ο Γιώργος Δ. Θεοχάρης, μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας και η Πηνελόπη Καραλέκα. Ευχές για έναν ευτυχισμένο βίο.

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΗ

Η Κατερίνα Γ. Λίτσου και ο Βασίλης Κουσιαφέ τέλεσαν στην εκκλησία του Αγίου Στυλιανού στο κτήμα Casarma την Κυριακή 30,06,2013 το γάμο τους. Ακολούθησε η βάπτισμα του μικρού γιού τους που πήρε το όνομα Παναγιώτης. Να τον χαίρονται και να ζήσουν ευτυχισμένοι!

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

Ο συμπολίτης μας μετανάστης δεύτερης γενιάς γιος της Αλεξ. Αλεξίου - Δεστούνη, εγγονός της Βάγιας Αλεξίου, θέλοντας να τιμήσει τα εδάφη των προγόνων του και να δώσει χαρά και ζωή στο χωριό του επέλεξε τον **Άγ. Γεώργιο Καλοσκοπής** ως τόπο για την τέλεση των θρησκευτικών μυστηρίων της οικογενείας του.

Η ίδια επιθυμία του έκαψε και την καρδιά της γυναίκας του Εμμανουέλας Σεγκουίν, μεγαλωμένης στο Μόντρεαλ του Καναδά, που μαγεύτηκε από τις ομορφιές της Κουκουβίστας που είχε επισκεφθεί πριν από χρόνια αποδέχθηκε με χαρά την πρόταση του συζύγου της.

Και το θαύμα έγινε. Σύσσωμοι οι κάτοικοι του χωριού καθώς και 40 περίπου συγγενείς τους και φίλοι από τον Καναδά το Σάββατο 6/7/2013 παρακολούθησαν με ιδιαίτερη θρησκευτική ευλάβεια το

Στο προαύλιο της εκκλησίας η νύφη μοιράζει την προβέντα.

μυστήριο του γάμου, αλλά και αυτό της βάπτισης του γιου τους που του έδωσαν το όνομα Διονύσιος. Ακολούθησε δεξίωση στην Παύλιανη γιατί το χωριανό μας κατάστημα δεν ήταν έτοιμο όταν οι νεόνυμφοι έκαναν τον προγραμματισμό τους.

Δύσκολα γίνονται τον τελευταίο καιρό τέτοια μυστήρια στο χωριό. Γι' αυτό και η χαρά πλημμύρισε κάθε χωριανό που έζησε αυτές τις στιγμές. Μακάρι να ακολουθήσουν και άλλα ανάλογα γεγονότα. Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι!

ΒΑΠΤΙΣΗ

Η Παρασκευή Ευθ. Χαμηλού και ο Κων/νος Κρικελάς βάπτισαν τη δευτερότοκη κόρη τους στον Αλμυρό Βόλου και της έδωσαν το όνομα Κατερίνα.

ΠΕΝΘΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΧΑΜΗΛΟΥ
 (1920-2013)

Στις 9 Φεβρουαρίου 2013, απεβίωσε στο Τορόντο, Καναδά, όπου και ενταφιάστηκε.

Η αποβιώσασα γεννήθηκε στην Καλοσκοπή στις 24-01-1920, ήταν κόρη του Νικολάου και της Ελένης Καραντάσιου. Παντρεύτηκε τον Γεώργιο Δημητρίου Χαμηλό (Μητρακογιώργο) με τον οποίο απέκτησαν δύο παιδιά, τον Δημήτρη και την Ευθυμία. Ο Δημήτρης μετανάστευσε στη Νέα Υόρκη, ΗΠΑ, παντρεύτηκε την Ολυμπία Παρασίδου και απέκτησαν δύο γιούς και μια κόρη. Η Ευθυμία (Έφη) μετανάστευσε στο Τορόντο, Καναδά, παντρεύτηκε τον Σπύρο Σαΐτη και απέκτησαν δύο γιούς και τρία εγγόνια.

Η Παρασκευή με τον αγαπημένο της σύζυγο Γιώργο τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια περνούσαν το μισό χρόνο με τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους και τα καλοκαίρια επέστρεφαν στη λατρεμένη τους γενέτειρα, Κουκουβίστα. Το σπίτι τους πάντα ανοιχτό και η μεγάλη τους χαρά ήταν να σε φιλέψουν, να γελάσεις με τα αστεία τους και να σε κάνουν να νιώσεις ευχάριστα.

Η μητέρα μας με τις λίγες γραμματικές γνώσεις που είχε μας δίδαξε αρχές, ήθος, αξιοπρέπεια, ακεραιότητα, αγάπη και σεβασμό. Πάνω απ' όλα αυτή η αξιολάτρευτη μητέρα και γιαγιά μας δίδαξε να κοιτάζουμε το μέλλον με αισιοδοξία, χαμόγελο και να μη λυγίζουμε στις αντιξοότητες της ζωής.

Αγαπημένη μας Μητέρα, υπήρξες άνθρωπος σωστός, δημιουργικός, με σωστές ηθικές και χριστιανικές αρχές. Παρακαλούμε τον Ύψιστο να σε κατατάξει με ταξύ των δικαίων γιατί σωστή και δίκαια ήσουν στο βίο σου. Το αξιοσέβαστο πρόσωπό σου θα παραμείνει εφόρου ζωής ανεξίτηλα χαραγμένο στα κατάβαθα της ψυχής μας.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της καναδικής γης που σε σκεπάζει.

Αιώνια η μνήμη σου!!! Γλυκιά μας Μανούλα.

Αγαπημένη μας Μητέρα και λατρευτή.

Η μνήμη σου αιώνια θα μένει στη γη.

Δεν θα σε ξεχάσουμε σ' όλη μας τη ζωή.

Οι συμβουλές σου θα μας συντροφεύουν σε κάθε στιγμή.

Μάνα, ω Μάνα, λέξη ιερή!!

Η αγάπη σου θα μένει ριζωμένη βαθιά μέσα στην ψυχή.

Τα παιδιά σου,
 Δημήτρης και Ευθυμία

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΓ. ΔΑΝΙΗΛ
 (1925-2013)

Στις 31.05.2013 έφυγε από τη ζωή κι ενταφιάστηκε στην Καλοσκοπή ο Γιάννης Δανιήλ. Γέννημα θρέμμα Κουκουβιστιανός, ήταν το τρίτο παιδί του Μαργαρίτη Δανιήλ και της Βασιλικής Μαντά. Εργάστηκε ως τσαγκάρης στο χωριό για πολλά χρόνια και κατόπιν ως φωτογράφος στην Αθήνα. Το 1960 παντρεύτηκε την Ευσταθία Μητροπούλου. Μαζί απέκτησαν δυο παιδιά και τέσσερα εγγόνια. Έζησε ήσυχα, μοναχικά, φροντίζοντας πάντα τους αγαπημένους του. Αγάπησε πολύ την οικογένειά του και τα εγγόνια του. Πολύ αγάπησε και το χωριό του, τα δέντρα του, τον κήπο του. Πρόσμενε δυο καλοκαίρια για να φύγει στο χωριό. Και φέτος έτσι προγραμματίζε. Δεν πρόλαβε όμως. Έφυγε βιαστικά.

Καλό ταξίδι Γιάννη, μπαμπά, παππού! Δεν κατάφερες να ξεπεράσεις τα 100, που τόσο το ήθελες και το πίστευες. Και το πιστεύαμε και μεις. Τώρα δεν πιστεύουμε πως έφυγες.

Θα σε θυμόμαστε πάντα με πολλή αγάπη.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Κουκουβίστας που σε σκεπάζει!

Η σύζυγος, τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΩΑΝ. ΤΟΥΜΠΑΣ
 (1928 - 2013)

Αιφνίδια στις 21 Απριλίου μας έφυγε ο Νίκος Ι. Τούμπας, είχε γεννηθεί στο χωριό και όπως όλα τα παιδιά της επαρχίας στην εποχή του εμφυλίου βρέθηκε στην Αθήνα που ύστερα απο

περιπλάνηση σε διάφορα επαγγέλματα εξελίχθηκε σε εργολάβο παρκετοποιίας.

Γιός του είναι ο Γιάννης Τούμπας που διατηρεί καλλιτεχνικό studio φωτογραφίας στο Γαλάτσι και έχει φωτογραφήσει πολλούς γάμους και τοπία του χωριού μας. Του έφερε εγγόνια το Νίκο και τη Μαρία που φοιτούν σε Ανώτατες Σχολές.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Αγ. Γεώργιο Καλοσκοπής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Στις 27/7/2013 απεβίωσε ο επί οκταετίας διατελέσας δήμαρχος Γραβιάς Δημ. Χριστοδούλου. Είχε γεννηθεί στη Μαργιολάτα. Ήταν πολιτικός μηχανικός και είχε διατελέσει προϊστάμενος επί πολλά έτη στην Πολεοδομία Λαμίας.

ΒΟΥΛΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Την ημέρα της Λαμπρής 5/5/2013 έφυγε για πάντα η Βούλα Κόλλια-Μιχαλοπούλου και κηδεύτηκε στα Βίλλια Αττικής. Τη νεκρώσιμη ακολουθία παρακολούθησε πλήθος φίλων και γνωστών.

Ήταν το τελευταίο από τα 10 παιδιά του Παναγιώτη Κόλλια (Καλόγερου) και της Μαρίας της Καλογέρησας. Γεννήθηκε το 1932 και μεγάλωσε στην Καλοσκοπή, στη σκιά τόσων αδελφών (Κρυστάλλως, Χαράλαμπος, Κωνσταντούλας, Γιώργιτσας, Γιώργου, Μήτσου, Ηλία, Στέφανου και Ταξιάρχη).

Ο Β' Παγκόσμιος πόλεμος και η Ιταλο-Γερμανική Κατοχή τη βρήκε στο χωριό μας. Εκεί πέρασε το χτυποκάρδι και την τρομάρα των νυχτερινών επισκέψεων της Όλγας του Σούφρα και της παρέας της, οι οποίοι ξαφνικά τα μεσάνυχτα χτυπούσαν την πόρτα τους για να πάρουν ψωμί, στην πείνα του 1941-42. Γιατί είχανε ψωμί, σε αντίθεση με πολλούς άλλους συγχωριανούς, μιας και ο πατέρας της Παναγιώτης ταξίδευε με τα ζώα ολόκληρη εβδομάδα μέχρι τον Έξαρχο ή και το Θεσσαλικό κάμπο, όπου έβρισκε σιτάρι

για τη μεγάλη φαμίλια του. Στο σπίτι τους κατέφθαναν από την Αθήνα αντιτασιακοί, για ν'ακολουθήσουν τον Άρη, γιατί τα μεγαλύτερα αδέρφια της ήταν οργανωμένα στην Αντίσταση. Ο Στέφανος στην ΕΠΟΝ Πανεπιστημίου Αθηνών, ο Γιώργος στο ΕΑΜ Αθήνας, ο Μήτσος στο βουνό, μετά τους αγώνες που οργανώθηκαν το καλοκαίρι του 1943 στο χοροστάσι:ακόντιο,λιθάρι και άλλα αγωνίσματα με τα οποία κατατάχθηκαν στον ΕΛΑΣ περίπου 10 άτομα. Ο Χαράλαμπος, σταθμάρχης ΣΕΚ στο σταθμό του Μπράλου, όταν έβλεπε συγκέντρωση στρατευμάτων του

κατακτητή, ειδοποιούσε με συνδέσμους το χωριό να φύγει. Η Βούλα πολλές φορές κατέβαινε στο Μπράλο με τη μάνα της στο σπίτι του Χαράλαμπου πριν από τις εκστρατείες κι άλλες φορές έφευγε στα βουνά.

Το καλοκαίρι του 1943 που μας πυροβολούσαν οι Γερμανοί από το Εγγλέζικο νεκροταφείο με κανόνια, είχε έρθει με τον πατέρα της στις Σποριές κι έμενε σε μια λατσουδοκαλύβα απ' αυτές που φτιάχναν οι οικογένειες και καθόντουσαν, γιατί εκεί ήταν απυρόβλητο. Από κει έφευγε τα πρωινά, πήγαινε στις Πλάκες, έκανε μπάνιο στο ποτάμι και ξαναγύριζε.

Με τον Εμφύλιο κατέβηκε στην Αθήνα, όπου τελείωσε το Γυμνάσιο. Παντρεύτηκε τον Παναγιώτη Μιχαλόπουλο, με τον οποίο απέκτησε δύο παιδιά, τη Χαρούλα, δικηγόρο Αθηνών και το Θανάση, μηχανολόγο-μηχανικό, ο οποίος της έδωσε τη χαρά της γιαγιάς με δυο όμορφα εγγονάκια το Στέφανο-Παναγιώτη και τον Νικόλα-Άγγελο.

Ο θάνατός της μας γέμισε πόνο και θλίψη, γιατί ήρθε χωρίς προειδοποίηση και μέσα σ' ένα μήνα έφυγε από κοντά μας.

Αιώνια η μνήμη σου Βούλα, θα σε θυμόμαστε όσο υπάρχουμε!

Βαγγέλης Τσιρώνης

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

167. Σιαφάκα Ελένη στη μνήμη Νικολάου Πριοβόλου	ευρώ 100	171. Οικογένεια Περικλή και Γεωργίας Δανιήλ στη μνήμη της αγαπημένης τους θείας Παρασκευής Χαμηλού	50
168. Θεοχάρη Ελένη	50	173. Κόλλια Βιβή (Η.Π.Α.) στη μνήμη του συζύγου της, Ευθυμίου και των γονέων της ιατρού, Ηλίας Κατσανιώτη και Κούλας Κατσανιώτη	70
169. Χασιακού Φρόσω	50	175. Μαλιβίτσης Ιωάννης Αγ. Δημήτριος	40
170. Χαμηλός Γιώργος και τα παιδιά του, Δημήτρης και Ευθυμία μετά των οικογενειών τους στη μνήμη της αγαπημένης τους συζύγου και μητέρας, Παρασκευής Χαμηλού (το γένος Καραντάσιου) θανούσης στο Τορόντο Καναδά στις 09/02/2013	200	176. Μαλιβίτσης Νικ. Ρόδος	40
		178. Χαμηλός Ανδρέας	10
		179. Βλάχου Γιούλα του Αλεξ. Γραβιά	20
		180. Σεραφειμοπούλου Αθανασία στη μνήμη του πατέρα της Ν. Κόλλια, Καραμήτρο	30

παλιά φωτογραφία

Φωτο. 1960. Απόγονοι του μπαρμπα-Δημήτρη Δημούση. Από αριστερά: Πάτρα, κόρη Σπύρου Μαλιβίτση (εξ Αμερικής), Φροσύνη της Πάτρας Δημητρίου Μαλιβίτση, Κική κόρη Σπύρου & Πελαγίας Μαλιβίτση, Γιαγιά Πάτρα Μαλιβίτση σύζυγος Δημητρίου, Ευανδία Χαράλαμπος του Αγγελιάδου, παιδάκι: Δημήτριος γιος, Μαλιβίτση Πελαγία συζ. Σπύρου, Μαλιβίτση Σπύρος (ΗΠΑ). Μας την έστειλε η Μαριώ Μπουρτσάλα, την ευχαριστούμε.

Ασφαλιστική προσφορά

Το ασφαλιστικό γραφείο του Κώστα Μουστάκα θέλοντας να βοηθήσει τους συγχωριανούς μας προσφέρει, ασφαλιστική κάλυψη αυτοκινήτων (ανεξαρτήτου αριθμού) με δωρεάν ασφάλεια των σπιτιών και των μελών της οικογενείας. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τον συγχωριανό μας Κώστα Μουστάκα στο τηλ. 6944840199.

Καλοκαιρινές εκδηλώσεις 2013

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΩΡΑ/ ΤΟΠΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ	ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ	ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ-ΕΚΔΗΛΩΣΗ
Σάββατο 20/07/2013	7 πμ Πλατεία Χωριού	Καλόγηρος Γιάννης	ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ: Καταφύγιο Γκιώνας-Αρχή Χαράδρας Ρεκκά (Μικρή Διαδρομή 5-6 χλμ)
Σάββατο 27/07/2013	7 πμ Πλατεία Χωριού	Ράπτης Δημήτρης	ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ -Περιποίηση δέντρων και φυτών Σχολικού κήπου και παρτεριών γύρω από την πλατεία
Σάββατο 03/08/2013	8 πμ Πλατεία Χωριού	Γεωργίου Νάκος	ΔΙΑΝΟΙΞΗ-ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ και ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΜΟΝΟΠΑΤΙΟΥ Κακοτράχη-Κεφαλόβρυσο
Τρίτη 06/08/2013	7 πμ Πλατεία Χωριού	Γεωργίου Νάκος	ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ Χωριό-Τράκα-Καρακοφω- λιά-Στεφάν' Λιβάδι-Παλαιός δρόμος- Γκίρω- Στρογγυλό- Χωριό
Παρασκευή 09/08/2013	5 μμ Πλατεία Χωριού	Μωρίκης Χάρης	ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ Χωριό-Βρύζες- Αγία Τριάδα-Χωριό
Σάββατο 10/08/2013	8 πμ Πλατεία Χωριού	Γεωργίου Νάκος- Καραντάσιος Νικόλαος	ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ στους παλαιούς νερόμυ- λους Λιούγκα (ενεργός- και ενημέρωση από Άρη Δανιήλ)- Αλεξίου (ερείπια)- Καραντάσιου (ερείπια) Επιστροφή από Βουρλάμι- Άγιο Νικόλαο- Ψηλή Ράχη- Καρβνόρεμα- Κεφαλόβρυσο
Κυριακή 11/08/2013	11 πμ - 14 μμ Κοινοτικό Κατάστημα	Σύνδεσμος "Αγία Τριάς"-Νοσοκο- μείο Αμφισσας	ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ
Σάββατο και Κυριακή 10 και 11/08/2013	6μμ "Αίθουσα Αντωνίου"	Σύνδεσμος "Αγία Τριάς"	ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΔΗΛΩΤΗΣ
Δευτέρα και Τρίτη 12 και 13/08/2013	10 πμ - 1 μμ Πλατεία Χωριού	Έφη Θεοφανί- δου-Σύνδεσμος "Αγία Τριάς"	ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ
Πέμπτη 15/08/2013	6 μμ Πλατεία Χωριού	Α.Ο.Κ. "Άγγελος Σίμος"-	ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ και τερματισμός στην Πλατεία
Πέμπτη 15/08/2013	10 μμ Πλατεία Χωριού	Σύνδεσμος "Αγία Τριάς"	ΓΛΕΝΤΙ με παραδοσιακή μουσική
Παρασκευή 16/08/2013	11 μμ Κεφαλόβρυσο	Α.Ο. "Άγγελος Σίμος"	PARTY Νεολαίας
Κυριακή 18/08/2013	3 πμ Πλατεία Χωριού	Καλόγηρος Γιάννης	ΑΝΑΒΑΣΗ Γκιώνας
Τετάρτη 21/08/2013	6 μμ Κεφαλόβρυσο	Σύνδεσμος "Αγία Τριάς"	Καφές, λουκούμι, υποβρύχιο και τσίπουρο
Πέμπτη 22/08/2013	9 πμ Πλατεία Χωριού	Σύνδεσμος "Αγία Τριάς"	ΕΚΔΡΟΜΗ νέων με πούλμαν στον αρχαιολογικό χώρο των Δελφών

Παράκληση, η Κυριακή 11/8/2013 είναι ημέρα αιμοδοσίας. Ας αφιερώσουμε 5 λεπτά από το χρόνο μας για να ενισχύσουμε την προσπάθεια του Δ.Σ. **Η προσφορά αίματος είναι προσφορά ΖΩΗΣ!**